

Ἡ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ, ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον ἐκὰς τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας εἰς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς προσοχὴν εἰς τὴν χώραν ἑμὴν διατρέχον καὶ ἐκὰς τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριρχείου Κωνσταντινουπόλεως, ὡς ἀνάγνωμα ἀξιόστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ		ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ		ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ	
Ἐσωτερικὸν		Ἐξωτερικὸν		Ἐσωτερικ. λεπτ. 40. Ἐξωτερικ. λεπτ. 45	
Ἐνιαία	δρ. 18.—	Ἐνιαία	δρ. 20.—	Ἑξὼς προηγουμένων ἐκόν, ἑκάστης λεπτ. 10	
Ἐξέμνητος . . .	> 4,50	Ἐξέμνητος . . .	> 10,50	ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ	
Τετάρτητος . . .	> 4,50	Τετάρτητος . . .	> 5,50	Ἰδὸς Θεωριῶν ἀη. 16, παρὰ τὸ Βασιλεῖον.	
Αἱ συνδρομαὶ δεχόμεναι τὴν ἰσὺν ἐκδοτικῆς κηρῶς.		ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ		Ἔτος 42ον.— Ἀριθ. 51	
Παρίδοι: Β'.— Τόμος 27ος		Ἐν Ἀθήναις, 21 Νομβρίου 1920			

Ο ΜΕΓΑΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

[ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΓΙΑ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ]

ΙΒ'

Ἐβρεξε μ' ἓνα σφουγγάρι τὸ μάτι μου, γιὰ νὰ ξεπριστηῖ. Ἐπλυνε ὕστερα τὸ γόδαριμο τῆς μῆτης μου καὶ τῆς κόλλησε ἓνα τσιροτό. Τέλος ξεσκόνισε τὰ ροῦχα μου καὶ προσπάθησε νὰ ράψῃ πρόχειρὰ μερικὲς σχισματιῆς.

Πῶς κατάντησε, — συλλογίζεσταν, — γιὰ νὰ θελήσῃ νὰ κἀνῃ τὸ Μέγ' Ἀλέξανδρο, χωρὶς νὰ ξέρῃ!

Ἄ, μὰ δὲν ἦταν καθόλου εὐκόλο! Ἐπρεπε νὰ εἶναι ὁ πιὸ γενναῖος ἀπ' ὅλα τὰ παιδιά, ἐνῶ δὲν ἦταν... Ἐπρεπε γάγγη καὶ τῆ δύναμη νὰ ἐπιβληθῇ, ὅταν τὰ παιδιά σήκωσαν κεφάλι, ἐνῶ αὐτὸς τῶσθε στα πόδια!.. Μὰ βέβαια ποὺ δὲν θὰ ἔκανε ἔτσι ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος, ὁ ἀληθινός!

Κι' ὁ Ἀλέκος, φυλάγοντας τὸ γιγατᾶνι του κι' ὅ, τι

τοῦ εἶχε ἀπομείνει ἀπὸ τὰ πολεμικὰ του πράγματα, συλλογίζεται: «Ἄς πιάσω πάλι τὰ βιβλία μου κι' ἄς ἐπιδοθῶ καλύτερα στὰ ἔργα τῆς εἰρήνης... Ποῖος ξέρει! ὡς νὰ μεγαλώσω, μπορεῖ νὰ μὴ γίνονται πιά πόλεμοι καὶ νὰ μὴ χρειάζονται Μεγάλοι Ἀλέξανδροι!..»

Κι' ἐπίασε νὰ διαβάσῃ τοὺς Μύθους του. Μὰ ἐκεῖ βρῆκε κι' ἓνα Μῦθο ποὺ τελειώνει ἔτσι: «Ὅσα δὲ φτάνει ἡ Ἀλεπού, τὰ κάνει κρεμαστοῦρια.»

(Τέλος)

ΔΕΥΤΕΡΗ ΠΑΤΡΙΔΑ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ τοῦ JULES VERNE

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ' (Συνέχεια)

— Φτάνει μόνο νὰ μᾶς βοηθήσῃ ὁ ἀέρας...

— Μὰ κι' αὐτὸς γι' αὐτὸ ἐφευρέθηκε, ἀποκρίθηκε ὁ Τζὼν Μπλόκ. Σήμερα, δυστυχῶς, εἶχε δουλειὰ ἄλλου... στὸν Ἀτλαντικὸ, στὸν Εἰρηνικὸ, ποῖος ξέρει... γιὰτί δὲ φύσηξε οὔτε γιὰ νὰ γεμίσῃ τῆ σκούρια μου!.. Προτιμώτερον θάταν μιά καλὴ τρικουμὰ ποὺ θὰ μᾶς ἔφριγγε σὲ μιά καλὴ ἀκρογιαλιά.

— Ἡ ποὺ θὰ μᾶς βούλιαζε, Μπλόκ!

— Ἄ, ὄχι αὐτὸ! θὰ ἦταν ἡ χειρότερη λύση ἀπ' ὅλες...

— Ποῖος ξέρει, Μπλόκ!

Οἱ δύο ἄνδρες στάθηκαν λίγα λεπτά χωρὶς νὰλλάξουν οὔτε λέξη. Δὲν ἀκούγονταν καρὰ ἐν' ἀδύνατο παρλασμα στὰ πλευρὰ τῆς βάρκας.

— Κι' ὁ πλοίαρχός μας; ρώτησε ὕστερα ὁ νέος.

— Ὁ Χάρρυ Γκούλδ, ὁ λοιμπρὸς ἄνθρωπος, δὲν εἶναι καλὰ... ἀποκρίθηκε ὁ Τζὼν Μπλόκ. Τὸν ἔκαμαν σὲ κακὴ κατάστασι ἐκεῖνοι οἱ κακοῦργοι!.. Ἡ πληγὴ τοῦ κεφαλιοῦ τοῦ ποῦνὰ πολὺ... Κι' ὅσο συλλογίζεμαι πῶς ἓνας ἀξιωματικὸς τῆς ἐμπιστοσύνης του τᾶκανε ὅλα!.. Ἐκεῖνος ὁ ἀτίμος ὁ Μπόρουπτῆ ξεσάρωσε καὶ τοὺς ἄλλους ἐναντίον του... Ἄχ, δὲν θὰ τὸν ἴδω κρεμασμένον ἀπὸ μιά κεφαλαί... .

— Τὸν ἀθλιο! τὸν ἀθλιο!.. εἶπε ὁ νέος, ἀφίγγοντας τοὺς γρόθους ἀπὸ ἀγακάκητη. Μὰ ὁ καιμένος ὁ Χάρρυ Γκούλδ; Ἐσὺ, Μπλόκ, ἀλλάξες τὴν πληγὴ του ἀπόψε;

— Ναι, ναί... Κι' ἀφοῦ τοῦθαλα τίς κομπρέσες στὸ κεφάλι, μπόρεσε νὰ μοῦ μιλήσῃ... Μὰ μὲ τόσο ἀδύνατη φωνή! «Σ' εὐχαριστῶ, Μπλόκ, μοῦ εἶπε, σ' εὐχαριστῶ... (Σὰ νὰ εἶχε ἀνάγκη νὰ μ' εὐχαριστήσῃ!) Κι' ἡ στεριά; μὲ ρώτησε, ἡ στεριά;... — Ἐννοία σου, καπετάνιο μου, τοῦ λέω, καὶ κάπου θάανι κι' αὐτῆ, κάπου θὰ τῆ βροῦμε!..» Μὰ κοίταξε καὶ ξανάκλεισε τὰ μάτια του...

τα. Μακριά! "Η νά πω καλύτερα: Ψηλά! Σ' αυτό βέβαια μ' εβοήθησε πολύ και το είδος του επαγγέλματος που έδιαιλεξα από νέος. Και πρώτα-πρώτα, το επάγγελμα αυτό δίνει μια μεγάλη αξιοπρέπεια, εμπνέει μια μεγάλη περηφάνεια. Κι' ένας άνθρωπος, που ή συνείδηση της αξιοπρέπειάς του, της αποστολής του, της θέσης του, της αγάπης που του έχει ο κόσμος, τον κάνει περήφανο, πώς μπορεί να δεθώ στο άρμα ενός άλλου; "Επειτα, το επάγγελμα αυτό, όχι μόνο δεν χρειάζεται την πολιτική, αλλά απεναντίας την έχει έχθρό. Βλάπτει τα συμφέροντα, ο ποιητής, ο καλλιτέχνης, όταν στο έργο του ανακατεύει πολιτικά, και μάλιστα πρόσωπα. Και ξέρετε πώς το λέει αυτό; «Κατέρχεται», δηλαδή κατεβαίνει, χαμηλώνει, γίνεται μικρός... Συγγραφέας, τέλος, αξιοπρεπής του όνοματός, απευθύνεται 'ς όλο τ'όν κόσμω. Ωμορφο πράγμα να εκδίδω ένα φιλολογικό βιβλίο και να μη το παίρνουν παρά οι... πολιτικοί μου όμορφες! "Ωμορφο πράγμα να δίνω ένα έργο στο θέατρο και να μην πηγαίνουν να το ιδούν παρά οι άνθρωποι του κόμματος μου!

Γιατί αυτό θα συνέβαινε αν έδούλευα 'ς ένα κόμμα. Τώρα σ'ε γράφω. Οι οικογένειές σας, οι γονείς σας, και σεις μαζί τους, έχετε φρονήματα πολλά και διάφορα. Θα μ'ε διαβάξατε άραγε με την ίδια αγάπη, με την ίδια εμπιστοσύνη, και με την ίδια ωφέλεια, αν ξέρατε ότι εγώ έχω ένα φρόνημα αντίθετο; Να λοιπόν, που αν σήμερα, αν άχρωμάτιστος, μπορού να κάνω ένα καλό, δεν θα κάνα παρά μόνο το μισό αν ήμουν χρωματισμένος. "Η, ενώ έχω τώρα όλο το κοινό μαζί μου, τότε θα χα το μισό. "Οχι, παιδιά μου! Το επάγγελμά μου το ίδιο μου επιβάλλει το «μακριά» και το «ψηλά». Γι' αυτό, ενώ γράφω τριαντακέντε τώρα χρόνια, σε βιβλία, σε εφημερίδες, σε περιοδικά, δεν θα έδρασκε κανείς ούτε μια γραμμή μου, που να προδίδη ένα φρόνημα πολιτικό.

Θά μου πητε: Μά δεν έχεις εσύ; — Πώς δεν έχω; Κι' εγώ ζω στον κόσμο, κι' εγώ αγαπώ την πατρίδα μου, κι' εγώ θέλω το καλό της. "Όσο μπορώ, όσο εύκαιρο, — γιατί δεν είναι ή δουλειά μου, — διαβάζω, σκέπτομαι και σχηματίζω μια γνώμη. Και σύμφωνα με τη γνώμη αυτή, δίνω την ψήφο μου, σαν καλός πολίτης. Ναι, αλλά τίποτ' άλλο! "Όυτε μιλω, ούτε συζητώ, ούτε γράφω, ούτε ύμνω, ούτε βρίζω κι' έτσι δεν υπάρχει άνθρωπος στον κόσμο, μά φίλος μου, μά συγγενής μου, ίκανός να πη με βεβηρότητα τί είμαι. "Ο νόμος, βλέπετε, με προστατεύει. Γιατί, κατά το νόμο, ή ψήφος είναι μυστική, επομένως κάθε πολίτης μπορεί να φρονή και να ψηφίση όπως θέλει, χωρίς να είναι υποχρεωμένος και να εκραζέται. Και να σ'ε πω κι' όλη μου την ιδέα; Νομίζω ότι

αυτό που κάνω εγώ, είναι το καλύτερο και μακρύτερο να τώκαμν όλοι οι πολίτες. "Όσοι τουλάχιστο δεν είναι δουλειά τους τα πολιτικά ή όσοι δεν περιμένουν να ζήσουν από τα κόμματα. Καθένας θα κοιτάζε περισσότερο τη δουλειά του και θαταν τελειότερος και χρησιμότερος 'ς αυτή. Θα έλεπε ή εμπάθεια, ο φανατισμός, και θα είχαμε περισσότερη ήσυχία, ομόνοια κι' ευημερία.

Σας ασπάζομαι
ΦΑΙΔΩΝ

ΧΩΡΙΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

ΜΥΘΙΣΤΗΡΗΜΑ ΤΟΥ ΝΕΥΤΟΡ ΜΑΛΟΤ
[Βραβευμένο από την Γαλλ. Ακαδημία]

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΚΗΦΑΛΑΙΟΝ ΜΒ (Συνέχεια).
Δεν σε έχασα στιγμή και δεν θα σε ξεχάσω ποτέ, να είσαι βέβαιος! "Αν στην επικίνδυνη εκείνη ζωή που έκανα σαν ήμουν ένα έρημο παιδί, δεν παραπάτησα και δεν έπεσα, το χρωστώ σε σένα, στα μαθήματά σου, στις συμβουλές σου, αγαπημένε μου Διδάσκαλε! Και σε κάθε γιορτή, ή θέση σου θα φυλάγεται μ' ευλάβεια.

Και να ή μητέρα μου που μπαινει στην πινακοθήκη του πάργου μας. "Η ήλιχία δεν αμαύρωσε την όμορφιά της. Τη βλέπω σήμερα όπως την είδα την πρώτη φορά, στη βεράντα του Κόκχου, με το ευγενικό της ύφος, γεμάτο γλύκα και καλωσύνη. Μόνο που ή μελαγχολία εκείνη, που έσκίαζε τότε το πρόσωπό της, τώρα πιά εξαλείφθηκε.

Στηρίζεται στο μπράτσο του "Αρθούρου" γιατί τώρα πιά δεν υποστηρίζει ή μητέρα τον ασθενικό κι' αδύνατο γιό της, αλλά ο γιός που έγεινε ένας ώμορφος κι' εύρωστος νέος, ίκανός 'ς όλες τις σωματικές, κρημφός καθαλλάρης, ακούρατος κωπηλάτης, κητρός, κηνηγός, δίνει, στοργικά το μπράτσο στη μητέρα. "Ετσι, μ' όλες τις κακές προφητείες του θείου του, του κ. Τζέιμς Μιλίγκαν, το θαύμα έγεινε: ο "Αρθούρος έζησε και θα ζήση.

Λίγο πιο πίσω, βλέπω να τους ακολουθή μια γριά, ντυμένη σε γαλλίδα χωριάτισσα, που κρατεί στην αγκαλιά της ένα μικρό, τυλιγμένο μ' ένα άσπρο έπανωφοράκι. "Η γριά χωριάτισσα είναι ή μάνα-Μπαρμπερίνα και το παιδάκι που κρατεί, είναι δικό μου, είναι ο γιός μου, ο μικρός μου Ματτίας.

"Από τότε που βοήθα τη μητέρα μου, έπρότεινα στη μάνα-Μπαρμπερίνα να μείνη μαζί μας. "Αλλά αυτή δε θέλησε.

"Οχι, Ρεμάκη μου, μου είπει ή θέση μου για την ώρα δεν είναι στο σπίτι της μητέρας σου. "Εγχεί να εργασθης, να μάθης γράμματα πολλά, για να γείνης αληθινός κύριος, γραμματισμένος, όπως ταιριάζει στην καταγωγή σου. Τί δουλειά έχω εγώ κοντά σου; Σου φτάνει ή αληθινή σου μητέρα. "Αφ'ού με λοιπόν να γυρίσω στο Σιαβανό, κι' ίσως ο χωριάσις

μας δεν θάκαι για πάντα. Θα μεγαλώσης, θα παντρευθης, θα κάνης παιδιά. Και τότε, αν θέλεις κι' αν είμαι ακόμα ζωντανή, με φωνάζεις κι' έρχομαι να αναθρέψω τα παιδιά σου. Δε θα μπροσω βέβαια να γίνω παραμάννα τους, όπως έγεινε δική σου, γιατί θα είμαι γριά: μά τα γεράματα δεν θα μ'εμποδίζουν να τους γίνω μια καλή νταντά. Γιατί θάχω την πείρα, γιατί δεν θα παρακοιμώμαι και γιατί θα τάραμω. "Ω, να είσαι βέβαιος πως από μένω κανένας δε θα σου τ'ε κλέψη, όπως έκλεφαν σένα από τη δική σου παραμάννα...

"Εγεινε κατά την επιθυμία της μάνας-Μπαρμπερίνας: Λίγον καιρό πριν γεννηθή το παιδί μας, στείλαμε στο Σιαβανό και τη φωνάξαμε κι' εκείνη ή καίμενη τάρησε όλα, — το χωριό της, τις συνθεις της, τους φίλους της, την αγελάδα της, παιδί της δικής μας, — για να πάη στην "Αγγλία να μείνη μαζί μας. Το μικρό μας Ματτία τον βυζάνει ή μητέρα του: αλλά τον κρατεί, τον περιποιείται, τον νταντεύει, τον κανακεύει ή μάνα-Μπαρμπερίνα, που κηρύττει πως είναι τώραότερο παιδί απ' όσα είδε στη ζωή της.

"Ο "Αρθούρος κρατεί ένα φύλλο των «Τάϊμς». Τραφίνει στο τραπέζι και με ρωτά αν το διάβασα. "Οχι» του λέω. Και τότε μου δείχνει με το δάκτυλο μια ανταπόκριση από τη Βιέννη, που την μεταφράζω:

«Προσεχώς θα επισκεφθί το Λονδίνο σας ο Ματτίας. Μ' όλη την έκτακτη επιτυχία που είχαν εδώ στη Βιέννη τα κονσέρτα του, μάς φεύγει επειδή είναι άρχαζαρισμένος στην "Αγγλία και δεν μπορεί να βεθθη τα συμβόλαιά του.

"Σας έγραφα την άλλη φορά για τα κονσέρτα του. "Εκαμαν μεγάλη εντύπωση, τόσο για τη δύναμη και την πρωτοτυπία του δεξιότηχης (βιρτουόζου), όσο και για το αληθινό ταλέντο του συνθέτη. "Ο Ματτίας γράφει θαυμάσιες συνθέσεις και τις εκτελεί με το βιολί του θαυμάσια. Με δυο λέξεις, είναι ο Σοπέν του βιολιού.»

Δεν είχα ανάγκη απ' αυτό το άρθρο για να μάθω πως ο μικρός βιολιστής του δρόμου, ο σύντροφος κι' ο μαθητής μου, έγεινε ένας μεγάλος καλλιτέχνης. Είδα το Ματτία να εξελίσσεται, να μεγαλώνη μπροστά μου κι' αν, όταν σπουδάσαμε κι' οι τρεις με τον παιδαγωγό μας, — αυτός, ο "Αρθούρος κι' εγώ, — έκανε λίγες προόδους στα έλληνικά και στα λατινικά, στη μουσική όμως έκαμν τόσο μεγάλες, με τους δασκάλους που κη έγεινε ή μητέρα μου, ώστε δεν έπρεπε να μαντεύση κανείς, ότι ή μαθητριά μου, ή Εσπινασού, του μουσικού κη η Μένδης, θα βγαινε αληθινά καλλιτέχνης, ή ανταπόκριση από τη Βιέννη έδειχνε χαρά και περηφάνεια, και κη έδειχνε εγώ το μερίδιό μου στα κονσέρτα του παιδιού που άνηχούσε. Και μάνα μου έδειχνε πραγμα-

τικάς; Μήπως ή Ματτίας δεν είναι το άλλο μου εγώ, ο σύντροφός μου, ή φίλος μου, ή αδελφός μου; "Ο θρίαμβός του δεν είναι δικός μου, όπως ή ευτυχία μου δική του;

Αυτή τη στιγμή ένας υπηρέτης μου έφερε αυτό το τηλεγράφημά του:

«Το συντομότερο ταξείδι, αλλά όχι και το πιο ευχάριστο. Γίνεται άλλως τε εύχάριστο ταξείδι για μένα;... "Υπέφερα τόσο πολύ από την τρικυμία, ώστε μόλις στο Ρεδ-Χιλλ βρισκω τη δύναμη να σε ειδοποιήσω. Περνώνας από το Παρίσι, πήρα τη Χριστίνα. Θα φθάσουμε στο Τσέγκφορντ στις τέσσερες και δέκα. Στείλε εν' άμαξί να μ'ε πάρη. — Ματτίας».

"Όταν είπα «Χριστίνα», κοίταξα τον "Αρθούρο, αλλά αυτός κατέβασε τα μάτια του. Και μόνο αφού τελείωσα το τηλεγράφημα, τ'ε ξανασχίωσα και μου είπει:

— "Ηθελα να πάω εγώ ο ίδιος στο Τσέγκφορντ: θά πω να ζήσουν το λαντώ.

— "Όραία ιδέα! Στο γυρισμό, θα καθήσας αντίκρυ στη Χριστίνα!

Χωρίς να απαντήση, έφυγε τρέχοντας. Τότε γύρισα στη μητέρα μου και της είπα:

— "Ο "Αρθούρος, βλέπεις, δεν κρύβει τη σπουδή του. Αυτό είναι δηλωτικό...

— Πάρα πολύ!

Στόν τρόπο που έπρόφερε ή μητέρα μου αυτές τις δυο λέξεις, διέκρινα κάποια δυσαρέσκεια. Σηκώθηκα τότε, κάθησα κοντά της, της έπιασα τα δυο χέρια, της τ'ε φίλησα και της είπα:

— Αγαπητή μου μητέρα, δεν πρέπει να λυπάσαι αν ο "Αρθούρος αγαπά τη Χριστίνα. Αυτό, είν' αλήθεια, θα τον εμποδίση να κάμη ένα καλό γάμο, αφού καλός γάμος, κατά τη γνώμη του κόσμου, είν' εκείνος που συνδυάζει το γένος με τον πλοῦτο. Μά το δικό μου παράδειγμα δεν δείχνει πως μπορεί κανένας να είν' ευτυχισμένος, και πολύ μάλιστα, όσο μπορεί πιο ευτυχισμένος, χωρίς να είναι από πλοῦτο γένος ή γυναίκα που αγαπά; Δεν θέλεις να γίνη κι' ο "Αρθούρος ευτυχισμένος σαν μένα; Την αδυναμία που έδειχες τότε, γιατί δεν μπορούσας να κηνηθής τίποτα 'ς ένα παιδί σου που το έκλαιγες δεκατρία χρόνια, δεν πρέπει να τη δείξης και τώρα στον "Αρθούρο; Θα είσαι λοιπόν λιγώτερο επεικλής για το ένα σου παιδί παρά για το άλλο;

Με χαιδεψε στο μέτωπο, με φίλησε και μου είπει:

— "Ω, τί καλό παιδί! τί καλός αδελφός! Τί θησαυρός αγάπης έχεις μέσα σου σύ!

— Είναι γιατί άλλοτε έκανα οικονομία! της άπουρήθηκα. "Αλλά δεν πρόκειται τώρα για μένα, μιλούμε για τον "Αρθούρο. Πές μου λοιπόν, που θα έδρασκε ωραιότερη γυναίκα από τη Χριστίνα; Δεν είναι θαύμα ιταλικής όμορφιάς; Κι' ή άνατροφή που έλαβε, από τότε που πήγαμε και την πήραμε από τη Λούκκα, δεν της επιτρέπει να κρατήση τη θέση της, μια θέση ξεχωριστή, στην πιο άπαιτητική κοινωνία;

— Στη Χριστίνα βλέπεις την αδελφή του φίλου σου, Ματτία...

— Αυτό είναι αλήθεια. Κι' όμολογώ ότι επιθυμώ δλόφυγα ένα γάμο, που θα έμπαζε το Ματτία στην οικογένειά μας.

— "Ο "Αρθούρος σου μίλησε για το αίσημά του και για την επιθυμία του;

— Ναι, αγαπητή μου μητέρα. "Αποτάθησε σε μένα σαν οικογενειάρχη...

— Κι' ο οικογενειάρχης;

— Του υποσχέθηκε να τον υποστηρίξη.

— "Η γυναίκα σου! μ' έκοψε ή μητέρα μου. Για τον "Αρθούρο μιλούμε άργότερα.

έσχανθάλις και θύμωσε μερικούς συγγενείς μας. "Από τους τέσσερες που δυσαρεστήθηκαν τότε, οι τρεις ξαναγύρισαν, κατακτημένοι από τις χάρες της Λίτσας κι' ο τέταρτος δεν περιμένει για να γυρίση κι' αυτός, παρά να του κάνουμε μια βίζιτα και να του γυρέψουμε συγγνώμη που είμαστε ευτυχεις. Κι' ή επίσκεψη αυτή θα γίνη άσπρη.

— Τί συμβαίνει λοιπόν; ρώτησε μπαίνοντας ή Λίτσα. Μου κρύβονται;... Λένε όλο κρυφά... "Ο "Αρθούρος έφυγε πρό όλιγου για το σταθμό του Τσέγκφορντ... "Αλλο άμαξί στάλθηκε στο σταθμό του Φερρύ... Τί σημαίνουν αυτά, παρακαλώ;

Χαμογελούμε, αλλά δεν της άποκρινώμασε.

"Αγκαλιάζει τότε τη μητέρα μου και φιλώντας τη τρυφερά, της λέει:

— "Αφ'ού είσθε και σεις, μητέρα, στη συναισσία, δεν άνησυχώ πιά. Είμαι βέβαια εκ των προτέρων πως εργαθήκατε πάλι για την ευτυχία μας, όπως πάντα. "Αλλά γι' αυτό δεν είμαι λιγώτερο περίεργη να μάθω.

"Η ώρα πέρασε και ή άμαξί που είχα στείλει στο σταθμό του Φερρύ, για να πάρη την οικογένεια της Λίτσας, θα γυρίση από στιγμή σε στιγμή. Τότε, για να παίξω με την περιέργειά της, παίρνω ένα κιάλι, που συνήθως κοιτάζουμε μ' αυτό τα παραστικά πλοία. "Αλλά αντί προς τη θάλασσα, το γυρισμό προς το δρόμο, απ' όπου θαρχόταν σε λίγο τ' άμαξί.

— Κοίταξε μ' αυτό το κιάλι, λέω της Λίτσας, κι' ή περιέργειά σου θα ίκανοποιηθί.

Κοιτάζει... μά δε βλέπει τίποτ' άλλο από τον άσπρο δρομο, γιατί κανέν' άμαξί δεν περνά ακόμα.

Τότε βάζω κι' εγώ τα μάτια μου στο κιάλι, και, με τον τόνο του Βιτάλι, όταν δημηγορούσε προς την «έντιμη όμήγυρη», αρχίζω:

— Πώς δεν βλέπεις τίποτα μέσα 'ς αυτό το γυαλί; Είναι, μά την αλήθεια, θαυμάσιο, μαγικό! Μ' αυτό, εγώ περνά τη θάλασσα και φτάνω στη Γαλλία. Νά, ένα κομψό σπιτάκι, στα περίχωρα του Σα. "Ενας άνθρωπος άποπρομάλλης μιλεί με δυο γυναίκες, που τον περιστοιχίζουν.

«Πάμε, γρήγορα, τους λέει, θα χάσουμε το τραίνο και δεν θάμνη στην "Αγγλία, όταν θα γίνουν τα βαφτίσια του έγγονού μου. Κυρά-Κασερίνα, βιάσου λιγάκι, σε παρακαλώ! Δέκα χρόνια που ζούμε μαζί, αιώνιως βρισκείσαι σε καθυστέρηση!»

(Έπειτα το τέλος)

«Στόν πάργο του Μίλλιγκαν-Πάρκ...» (Σελ. 397, στ. β')

ΕΙΚΟΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΞΕΣΠΑΘΩΜΑΤΟΣ

ΠΡΟΣ ΕΓΓΡΑΦΗΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ ΚΑΙ ΑΓΟΡΑΣΤΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ "ΔΙΑΠΛΑΣΗΝ" ΤΟΥ 1921

ΤΟ ΞΕΣΠΑΘΩΜΑ ονομάζεται εις τὸν κύκλον μας ἡ δια τῶν ἐπεργειῶν τῶν φίλων μας ἐγγραφὴ νέων συνδρομητῶν ἢ αγοραστῶν. Τὸ Ξεσπάθωμα, ἀρχικῶς, εἶχε σκοπὸν ἄν' ἐνὸς τῆν ἑξάπλευρον τῆς «Διαπλάσεως» καὶ ἐπομένως τὴν διαπαιδαγώγησιν ὑπο τὸ δυνατόν μεγαλυτέρου ἀριθμοῦ Ἑλληνοπαιδῶν ἄν' ἐκέρου τῆν ἐπιλογὴν τῶν νέων καὶ τῆν ἐξ αὐτῆς ἐπιλεγμένην βελτίωσιν τῶν περιουσιῶν. Τοιοῦτον τὸ Ξεσπάθωμα, οἱ φίλοι τῆς Διαπλάσεως τὸ ἀντικείμενον ἀνέκασαν ὡς καθήκον. Τώρα ὁμοῦ, ὁ κυριώτερος σκοπὸς τοῦ Ξεσπάθωματος εἶναι, ὅχι πλὴν ἢ βελτίωσις, ἀλλ' αὐτῆς ἡ εὐεργεσία τῆς «Διαπλάσεως». Ἀπὸ αἱ περιστάσεις εἶναι τόσο δυσχερεῖς, τὰ εἶδη καὶ τὰ ἐργατικά τόσο ἀπεριμετρήτα, ὅστε τὰ ἀπὸρροα ἐξοδα τῆς ἐκδόσεως δὲν καλύπτονται αὐτὴ μὴ τῆν τελευταίαν ἀπὸ τῆν ἀνδρομῆς καὶ τῆς τιμῆς τοῦ φύλλον. Μόνον τὸ Ξεσπάθωμα ἐξασφαλίζει τὴν ἀπρόσκοπον ἐκδοσὴν τῆς «Διαπλάσεως» καὶ εἰς τὸ μέλλον. Οἱ θεομοὶ τῆς φίλοι ἐπομένως, ὅσοι τῆν ἀγαποῦν, ὅσοι τῆν θέλουσιν καὶ θὰ ἐθελούσαν ἀνοικτῆρα τῆν ἑλληνικὴν τῆς, — καὶ ἡ Διαπλάσις κολλοκείται νὰ θεωρῆται τοῦτον: φίλους ὅλους ἀνεξαρτήτως τοῦ ἀναγκαστοῦ τῆς, — ποῦσαι νὰ ἐξακλίσησιν καὶ φέτος ὅλων τῶν τῆν δραστηριότητα, ὅλων τῶν τῶν ἔχον, διὰ νὰ ἐγγράφωσιν ὅσους εἰμπορῶν περιουσιῶν συνδρομητῶν ἢ αγοραστῶν. Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ αὐτὸς περὶ αὐτῶν. Τῆν κατάστασιν τῆν γνωρίζετε τῆν «Διαπλάσιν» αὐτῆν ἀγαπᾶτε τὸν σκοπὸν τοῦ Ξεσπάθωματος τὸν ἐπιθυμοῦσθε καλά. Ἐμπρός λοιπὸν Ἄναγκαστα ὅλοι μὲ προσοχὴν τοῦς κατωτέρω Ὁμοῦ καὶ ἀρχικῶς εἰδὲς ἀπὸ σήμερον τὰς ἐνεργείας σας.

περισσότερα. Ἐάν δὲ συμπέσῃ ὁ εἰκοστὸς πέμπτος νὰ ἔχη διαθέσει τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν φύλλων μ' εἶνα ἡ περιουσιῶν ἀκ τῶν ἐπιλεγμένων, τότε θὰ συμπληρωθῶσιν καὶ αὐτοὶ εἰς τὸ Λεῦτερον Βραβεῖον καὶ θὰ δημοσιευθῇ ἡ εἰκὼν καὶ ὄλων τῶν, ὅσοι καὶ ἂν εἶνε. Καὶ πρὸς τοῦτους θὰ σταλοῦν βιβλία καὶ ἐκλογὴν τῶν, ἐκ τῶν ὑπο τοῦ Γραφείου μου ἐκδομένων, μὲ μόνην τῆν διαφοράν, ὅτι ὁ μὲν πρῶτος τῆς Τάξεως θὰ ὑπολογισθῇ 25 λεπτά δι' ἐκάστην δεκάδα φύλλον, οἱ δὲ ἄλλοι λεπτά 20.

Ἐπιμνηστικὸν
Ἐπιμνηστικὸν ἢ ἀνεμνηθῆ πρὸς πάντας τοῦς λοιποῦς, καὶ θὰ τοῦς σταλοῦν ὡς δῶρον βιβλία καὶ ἐκλογὴν τῶν, ἀκ τῶν ὑπο τοῦ Γραφείου μου ἐκδομένων, ἀξίας δέκα λεπτῶν δι' ἐκάστην δεκάδα φύλλον.

ΟΔΗΓΙΑΙ ΔΙ' ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ

- 1.—Ἐκτός ἐ τῆς εἰς τῶν συνδρομητῶν, δύναται εἰς νὰ ἐγγράφῃ καὶ ἕξα μῆνας καθὼς καὶ τρι μῆνας. Πᾶσα παραγγελία πρέπει νὰ συνοδεύεται ἀπαραίτητος ὑπὸ τοῦ ἀντίτιμου.
- 2.—Ἐφ' ὅσον ἐγγράφῃ τις συνδρομητῆς, ποῦσαι νὰ στέλλῃ ἐκάστους τὰς διευθύνσεις τῶν καὶ τὸ ἀντίτιμον τῆς συνδρομῆς τῶν, ἄνευ ἀναβολῆς, χωρὶς δηλαδὴ νὰ περιμένῃ νὰ ἐγγράφῃ καὶ ἄλλους διὰ νὰ τοῦς στέλλῃ ὅλους μαζί.
- 3.—Ἐγγράφῃ νέου συνδρομητοῦ διὰ νὰ λογαριασθῇ ὡς ξεσπάθωμα, ποῦσαι τὸ ἐγγράφωσιν αὐτὸν νὰ ἔχη ἤδη πληρωσῆται τῆν συνδρομὴν του διὰ τὸ ἴδιον ἔτος. Δὲν εἶνε ὁμοῦ, ἀνάγκη νὰ ἔχη καὶ ψευδώνυμον.
- 4.—Αἱ ἐγγράφαι τῶν ἀπόρων λογαριάζονται εἰς τὸ Ξεσπάθωμα. Ἐπίσης θεωρεῖται ὡς Ξεσπάθωμα τοῦ ἐμβαζόντος τὸ ἀντίτιμον συνδρομητοῦ καὶ ἂν ἐνός τοῦ ἴδιου ἔτους ἀνανεώσει τριμῆνον ἢ ἑξαμῆνον συνδρομῆς: νέου συνδρομητοῦ, ἐγγραφεύς τὸ πρῶτον εἴτε ὑπ' αὐτοῦ εἴτε ὑπ' ἄλλου. (Ἡ ἀπευθείας ὁμοῦ ἀνανεώσει τῶν τριμῆνον καὶ ἑξαμῆνον δὲν λογαριάζεται εἰς τὸ Ξεσπάθωμα.)

ΟΔΗΓΙΑΙ ΔΙΑ ΠΡΑΚΤΟΡΑΣ

- 1.—Πρῶτος τῆς Διαπλάσεως δύναται νὰ γίνῃ καὶ συνδρομητῆς ἀναλαμβάνων πᾶσαν φυλλάδιον, ἢτοι εὐχάριστον ἀγοραστῆς.
- 2.—Τὰ φύλλα στέλλονται πρὸς τοῦς Πράκτορας, οἱ ὅποιοι τὰ διανέμουν, ἐπιστάτους συγχρόνως καὶ ἀποστέλλοντες ἐμπροσθὸς ὅσους ἀρέσκονται τὸ ἀντίτιμον. Φύλλον ἂν εὐθείας πρὸς ἀγοραστὴν δὲν στέλλεται, ἀπὸς μόνον ἂν ὁ Πράκτορ ἴδῃτε ἀποσπαστικῶς δέκα (10) τοῦλάχιστον φύλλα, καὶ ἀποστέλλῃ συγχρόνως καὶ τῆν διευθύνσιν τοῦ ἀγοραστοῦ, ἐπὶ πλεον δε καὶ 40 λεπτά δι' ἕξοδα ταινίας καὶ χειρῶν ἐπιμνηστικῶν ἐκάστης δεκάδος φύλλον.
- 3.—Ὁ ἀγοραστῆς οὐδὲν δικαιώμα συνδρομητοῦ χρεῖται. Οὐτε ψευδώνυμον δηλαδὴ εἰμποραὶ νὰ ἔχη, οὔτε εἰς τοῦς Διαγωνισμοῦς νὰ λαμβάνῃ βραβεῖον.
- 4.—Χάριν εὐκολίας, ὅσοι Πράκτορες διαθέτουν μόνον ἕως 10 φύλλα τῆν εβδομάδα, εἰμποροῦν νὰ στέλλουν τὸ ἀντίτιμον ὅλων ὁμοῦ, εἰς τὸ τέλος κάθε μηνός. Ὅσοι Πράκτορες διαθέτουν ἕως 20 φύλλα τῆν εβδομάδα, πρέπει νὰ στέλλουν τὸ ἀντίτιμον κάθε δεκαπέντε. Ἄλλ' ὅσοι διαθέτουν ἄνευ τῶν 20 φύλλον, πρέπει νὰ στέλλουν τὸ ἀντίτιμον κάθε εβδομάδα. Ἐάν εἰς τὸ τέλος τῶν ἀνωτέρω προθεσμιῶν, δὲν ἔχουν στείλῃ τὸ ἀντίτιμον, — ἢτοι οἱ τῆς πρώτης κατηγορίας ἐντός ἐνός μηνός, ἢ τῆς β' ἐντός 15 ἡμερῶν καὶ οἱ τῆς γ' ἐντός τῆς εβδομάδος, — πᾶσι τῆν παρατεταμένη ἀποστολὴν ἄνευ ἐξασφαλίσεως, καὶ οὔτε τοῦς συμπεριλαμβάνα εἰς τὸν Διαγωνισμόν, ἂν δὲν ἐξοφλήσων τὸ χρεὸς τῶν, μὲ τὸ δικαίωμα νὰ δημοσιεύσῃ τὰ ὀνόματά τῶν.— Ἡ Πίστωσις τοῦ ἐνός μηνός, τῶν 15 ἡμερῶν ἢ τῆς μίας εβδομάδος, ἀρχίζει ἀπὸ τῆν ἡμέραν τῆς σχετικῆς παραγγελίας τῶν. Ἐάν δὲ ἐξήρῃσιν προηγουμένως φύλλα διὰ τοῦς αγοραστῆς τῶν, ὄφειλον νὰ ἐμψάσωσιν μαζί μὲ τῆν παραγγελίαν καὶ τὸ ἀντίτιμον, ἄλλως δὲν στέλλονται.
- 5.—Ἐπειδὴ τόρα τὸ χαρτὶ καὶ τὰ τυπωτικά εἶνε ἀκριβοτάτα, ἐπομένως δὲν εἰμποροῦ νὰ τυπῶν περὶ τὰ φύλλα, παρακαλῶ τοῦς Πράκτορας νὰ μὴ μοῦ παραγγέλλωσιν παρὰ μόνον ὅσα φύλλα εἶναι βέλτιστα ὅτι θὰ διαθέσωσιν, διὰ νὰ ἀποφύγουν οὕτως τὰς ἐπιστροφάς. Ἐπειδὴ ὁμοῦ ἐνοῦσὶ ὅτι τοῦτο δὲν εἶναι πάντως δυνατόν, ἀρίνω εἰς τοῦς Πράκτορας τὸ δικαίωμα τῆς ἐπιστροφῆς ἀκατήκτων φύλλον, ἀλλ' ὑπὸ τοῦς εἰς τρεῖς περιορισμοῦς: Α' Δὲν δέχομαι παρὰ μόνον ἐν 10 ἕως 20 τοῦς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ συνόλου. Δηλαδὴ ὁ διαθέτων 100 φύλλα, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιστρέφῃ ὡς ἀπόλησιν μόνον 10 ἕως 20 τὸ πολὺ.— Β' Ἡ ἐπιστροφή τῶν ἀκατήκτων πρέπει νὰ γίνῃται εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνός μὲ τῆν ἐκκαθάρισιν τοῦ λογαριασμοῦ. Φύλλα τοῦ προηγουμένου μηνός καὶ παλαιότερα δὲν ἐπιστρέφονται. Β' τῶς τοῦ

τοῦ, θὰ διατίθενται τὸν ἀριθμὸν τῶν εἰς τὸν Ἡράκτορα οὐλομένον φύλλον ἀνάλογος τῶν ἐπιστρεφόμενων. Ὁ διαθέτων π.χ. τὸν κρῆτον μῆνα 50 φύλλα καὶ ἐπιστρέφωσιν τὰ 10, εἰς τὸ ἕξο: θὰ λαμβάνῃ μόνον 40. Πρασιότερα δὲν εἰμποροῦ νὰ λάβῃ, ἐκτός ἂν τὰ παραγγέλλῃ ἂν νέου μετὰ τῆν ἐξοφλήσιν τοῦ λογαριασμοῦ του.— Γ' Τὰ ἐπιστρεφόμενα φύλλα πρέπει νὰ εἶνε εἰς καλὴν κατάστασιν, ἄλλως δὲν γίνονται δεκτά. Μὴ λησμονήσῃτε δὲ νὰ γράφετε τὸ ὄνομα σας ἐπὶ τῆς ταινίας τῶν ἐπιστρεφόμενων φύλλον, διὰ νὰ γνωρίζω ποῦς εἶναι ὁ ἐπιστρέφων καὶ νὰ τὰ ἀφαιρῶ ἀπὸ τὸν λογαριασμόν του.

ΚΛΗΡΗ ΓΕΝΙΚΟΙ: — Ἀπαγορεύεται πᾶσα μεταβίβασις καὶ μεταγραφή Ξεσπάθωματος. Αἰτήσεις συνδρομητῶν ἢ Συλλόγων περὶ μεταγραφῆς Ξεσπάθωματος, γενομένου ὑπ' ἄλλου οἰουδὴρτος καὶ ἐγγραφεύς ἤδη εἰς τὰ βιβλία μας ἂν ὀνοματῆται τοῦ εὐδόξως λαμβάνονται ὑπ' ἄφρον. Οἱ ἐγγράφαιτες ἐπομένως συνδρομητῆς ἐν ὀνοματῆται Συλλόγων, ὄφειλον νὰ τὸ δηλώσωσιν ἐκαστὸς συγχρόνως μὲ τῆν παραγγελίαν τῶν.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

— Ἀχ! εἶπε μιά μέρα ἡ Νόμφη τοῦ Δάσους, γυρίζοντας ἀπὸ τὸ Σχολεῖο. Ἄν μοῦσαν κανένας τῆς Ρωμῆ καταπύσσα τῆς Ἀδελφίστας! — Καὶ γιὰτὶ αὐτό; — Γιατὶ εἶσαι ἐγγραφα σήμερον στὸ Διαγωνισμό... Ἐστέθη δὲν τοῦ Ἀσπιδῶς.

ΤΟ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ ΤΩΝ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ ΤΟΥ 1920

Εἰς τὸ ἄθον φυλλάδιον, σελ. 318 ἐπισημασθῆναι τὸ Δημοψήφισμα διὰ τὸ Ψευδώνυμον τοῦ 1920. Ἐκεῖ εὐρίσκατε ὅλους τοῦς ὄρους, καθὼς καὶ τὸν τύπον τοῦ Ψηφοδέλιου ποῦ θὰ μοῦ στείλει, μὲ τὰς σχετικὰς ὁδηγίας. Σὰς εἶπα τότε, ὅτι ψηφοδέλτια δὲν θὰ γίνοντο δεκτά, παρ' ὅτι τῆς 15ης Δεκεμβρίου. Ἐπειδὴ ὁμοῦ δὲν ὑπάρχουν ἄλλα ψευδώνυμα νὰ ψηφοδέλτια διὰ φέτος, δηλώσω ὅτι ψηφοδέλτια εἶναι δεκτά ἀπὸ σήμερον. Εἰμποροῦτε ἐπομένως νὰ γράφετε νὰ μοῦ στείλει. Κι' ἔχετε καιρὸν ἕως τῆν 31 Ἰανουαρίου ποῦ θὰ λάβῃ ἡ προθεσμία. Σὰς ἐπεθυμῶ, ὅτι καθένας ἡμπορεῖ νὰ ψηφίσῃ ἀπὸ ἐν ἕως δέκα ψευδώνυμα, ὑπὸ τὸν ὄρον νὰ στείλῃ διὰ καθὲν ἕξ αὐτῶν χωριστὸν ψηφοδέλιον, καὶ διὰ καθὲν ψηφοδέλιον ἐν δεκάλεπτον μαζί, (ὅταν εἶναι ἀπὸ τοῦς πληρόνωντας.) Ἐπίσης εἶναι δεκτά καὶ πολλὰ ψηφοδέλτια μαζί. Ἐνας δηλαδὴ, ἂν θέλῃ, ἡμπορεῖ νὰ μαζέψῃ τὰ ψηφοδέλτια τῶν φίλων του ὅσα κι' ἂν εἶναι, καὶ νὰ τὰ στείλῃ διὰ μίαν εἰς τὸν ἴδιον φάκελλον (ἀρκεῖ νὰ εἶναι σύμφωνα μὲ τοῦς ὄρους.) Ἐπιτρέπεται ἀκόμη νὰ υπογράψωσιν εἰς τὸ ἴδιον ψηφοδέλιον, μεγαλυτέρου τότε σχήματος, πολλοὶ ἄλλοι. Ὅταν ὁμοῦ ψηφίσωσιν ὅλοι τὸ ἴδιον Ψευδώνυμον μόνον ὅταν οἱ ἐκλογεῖς ψηφίσωσιν διάφορα Ψευδώνυμα, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ κοινῶν κοινὸν Ψηφοδέλιον. Τότε, διὰ καθὲν ψηφίζόμενον Ψευδώνυμον, ποῦσαι νὰ γράφῃτε Ψηφοδέλιον Χωριστῶς, εἴτε μίαν υπογραφήν Ἐπιλογεῖς θὰ φέρῃ, εἴτε πολλὰς. Αὐτὰ καὶ... καλὴν ἐπιτυχίαν.

ΥΠΟΜΝΗΣΕΙΣ

Ἀπὸ τῆς Δεκεμβρίου ἀρχίζει τὸ 43ον ἔτος τῆς Διαπλάσεως. Οἱ συνδρομηταὶ τῶν ὀνομάτων ἢ συνδρομῆς λήγουσιν τῆν 30 Νοεμβρίου, ἀφαιρῶν ὡς τότε νὰ τῆν ἔχουν ἀνανεώσει.

Ὁ τρέτων Διαγωνισμὸς Ξεσπάθωματος λήγει τῆν 30 Νοεμβρίου. Παρακαλοῦνται οἱ Πράκτορες νὰ ἐξοφλήσων ὡς τότε τοῦς λογαρίσμοῦς τῶν, διότι τὰ ἀποστέλλονται θὰ ἐκδοθῶσιν ἀνεπαισθητῶς καὶ ἑκαστὸς ἀφαιρῶσιν ἀπὸ τὸν λογαριασμόν του.

Διὰ τὸν Διαγωνισμόν Ξεσπάθωματος τοῦ 1921, οἱ Πράκτορες τοῦ 1920 ποῦσαι νὰ δηλώσωσιν ἐμπροσθὸς πᾶσα φυλλάδιον ὅσα καὶ τὸς ὅτι εἶναι ἢ τῆν ἀδελφίστας, δὲν ἡμποροῦν νὰ τῆν διαβάσωσιν παρὰ νέου ἑτάμου ἀπὸ 18 χρονῶν καὶ κατὰ τὰς ἐπόμενες ἀπὸ 20. Κι' αὐτοὶ καὶ ἂν ἔχουν ἀρχίσει νὰ διαβάζωσιν μὴ σποράδικα γιὰ μεγάλους. Γιατὶ ἡ ἑπιμνηστικὴ γιὰ μεγάλους, ἢτοι ἡ «Τιμὴ τοῦ Ἀδελφοῦ» πραγματοποιεῖται ἕνα κοινῶν κτήμα, ποῦ δὲν ἡμποροῦν νὰ τὰ καταλάβωσιν τὰ παιδιὰ καὶ ἐπομένως κληρονόμοι ἀσχημῶς, ποῦ σὰ καὶ πᾶσι πρέπει νὰ εἶναι ἀκόμα ἀγνώστους. Ὅστε εἰσάγετε ἐξηγήματα: Τῆν ἀγγελίαν τῆς «Τιμῆς τοῦ Ἀδελφοῦ» τῆν ἔδωκα γιὰ νὰ τῆν ἴδωσιν σὰ πᾶσι τῶν ὀνομάτων, οἱ γονεῖς σας, οἱ θεομοὶ σας, τὰ μεγάλα σας ἀδελφία καὶ ὅχι γιὰ σᾶς, ποῦ εἶσθε κάτω ἀπὸ 18 καὶ 20 χρονῶν.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ"

Ἀθήναι, 18 Νοεμβρίου 1920.

ΜΕ τὸ ἐργάσιμο φύλλον, ποῦ θὰ ἔχη καὶ τὸν Πίνακα τῶν Περιεχομένων, συμπληρωσῆται ὁ τόμος τοῦ 1920. Κι' ἀπὸ τὸ μεθεπόμενον ἀρχίζει ὁ τόμος τοῦ 1921 ποῦ εἶναι τὸ 43ον ἔτος τῆς Διαπλάσεως. Πολλοὶ μὲ ρωτοῦν ἀκόμα, γιατί, τελειώσω τὸ ἔτος μου τῆν 30 Νοεμβρίου καὶ ὄχι τῆν 31 Δεκεμβρίου. Τὸ εἶπα πολλαῖς, ἀλλὰ τὸ ἐκάλειναι: Ἄν τὸ ἔτος μου ἐτελειώσω τῆν 31 Δεκεμβρίου, ὁ καινουργὸς τόμος δὲν θὰ ἦταν ἑτοιμὸς εἰς τὸν Πρωτογενεῖα, γιὰ νὰ χαρίζεται ὡς ἕξο. Κι' ἐπειδὴ τὸ καλυπτόμενον δῶρον εἶναι πάντα ὁ τελευταῖος ποῦ τόμος, ἀπέρηκα νὰ τὸν κλείνω τῆν 30 Νοεμβρίου, ὅστε νὰ εἶναι ἑτοιμὸς, καὶ πρὶν ἀπὸ τὰ Χριστούγεννα. Ὅστε ἔχετε τὸ ὄνομα σας: Ἄν βλεπῆτε νὰ κλείσωσιν ἕνα καλὸ δῶρον ἢ ἕνα μικρὸ συγγενῆ σας, ὁ ἕνα φίλος σας, νὰ προτιμήσωσιν τὸν τόμον τοῦ 1920, ποῦ θὰ βρισκῆται ἐν Ἰρκαίῳ μου, καὶ σὰ καὶ κρισιότερα. Βιβλιοπωλεία, ποῦ πρὶν ἀπὸ τίς παραμονὰς τῶν Χριστουγέννων.

Ἐ χαριστὸ δῶρον ἀνανεώσωσιν τῆν συνδρομῆν καὶ τῆ τῆν ἐβδομάδα. Ἐκαμῶν τὸ πρῶτιστον χρεὸς τοῦ καλοῦ συνδρομητοῦ καὶ ἐλπίζω, ὅτι ὡς τὸ

τέλος τοῦ μηνός θὰ τὰ κλείνω ὅλοι. Καὶ τὸ Ξεσπάθωμα, ποῦ εἶναι τὸ ἐπιτερο χρεὸς, πληγίνεται πολὺ καλῶς. Μποροῦ νὰ εἶμαι εὐχαριστημένη ἀπὸ τὰ καλὰ μου παιδιὰ.

Ἡ Διαπλάσις Νύμφη ποῦ εἶναι καλὴ καὶ τὸ ψευδώνυμόν της, καθὼς καὶ ὁ Ἀδελφός «Ἄδ.» ποῦ εἶναι καλὸ καὶ πᾶσι τῶν φίλων μου, μὲ προτιμῶν ἕνα ποῦ δὲν ἡμποροῦ νὰ τὰ ἐγγραφῶσιν. Ὁ Καινουργὸς μου ἀνεκῶν ἐπιλογεῖς τὰ κομμωτικὰ ψευδώνυμα («Ἐλ.», «Ἄγκυρα», «Γουαρκεῖς», «Βενεδικτῆς», κτλ.) καθὼς καὶ τὰ ἄνευ τῶν ὑπολήλων ἢ ἐπιφανῶν προσώπων κωνσταντῶν, ποῦ θὰ ἡμποροῦσε νὰ θεωρηθῆ καὶ ἀσέβεια. Γι' αὐτὸ παρακαλῶ τοῦς ἀδελφίους φίλους μου νὰ πρᾶτεῖν ὅλους ἄλλοτε ψευδώνυμα. καὶ ὅλους μου τοῦς φίλους νὰ τὸ ἔχουν ὑπ' ὄφει. Ὅχι αὐτὰ ἀπαγορεύονται ἐπὶ τῆς Διαπλάσεως. Καὶ τὰ μὲν ὀνόματα ὑψηλῶν ἢ ἐπιφανῶν προσώπων ἀποπᾶν, διότι θὰ ἦτο ἀποπᾶν τὰ δὲ ἄλλα διότι ἡ Διαπλάσις δὲν εἶναι πολιτικὴ ἐφημερίδα, ἀλλὰ περιοδικὸ γιὰ παιδιὰ, ποῦ χρεωστῆται νὰ στέλλεται μακριὰ ἀπὸ τὰ κομμωτικὰ καὶ τὰ πολιτικὰ.

Προχθὲς ἀνήγγειλα τῆν ἐκδοσὴ τῆς «Τιμῆς τοῦ Ἀδελφοῦ» καὶ εἶπα ὅτι εἶναι ἕνα βιβλίον γιὰ μεγάλους. Αὐτὸ τὸ ἐκάλειναι καὶ τὸ τοῦτο. Ὅσο ἀριστοτέλεσμα καὶ ἂν εἶναι ἢ τῆν ἀδελφίστας, δὲν ἡμποροῦν νὰ τῆν διαβάσωσιν παρὰ νέου ἑτάμου ἀπὸ 18 χρονῶν καὶ κατὰ τὰς ἐπόμενες ἀπὸ 20. Κι' αὐτοὶ καὶ ἂν ἔχουν ἀρχίσει νὰ διαβάζωσιν μὴ σποράδικα γιὰ μεγάλους. Γιατὶ ἡ ἑπιμνηστικὴ γιὰ μεγάλους, ἢτοι ἡ «Τιμὴ τοῦ Ἀδελφοῦ» πραγματοποιεῖται ἕνα κοινῶν κτήμα, ποῦ δὲν ἡμποροῦν νὰ τὰ καταλάβωσιν τὰ παιδιὰ καὶ ἐπομένως κληρονόμοι ἀσχημῶς, ποῦ σὰ καὶ πᾶσι πρέπει νὰ εἶναι ἀκόμα ἀγνώστους. Ὅστε εἰσάγετε ἐξηγήματα: Τῆν ἀγγελίαν τῆς «Τιμῆς τοῦ Ἀδελφοῦ» τῆν ἔδωκα γιὰ νὰ τῆν ἴδωσιν σὰ πᾶσι τῶν ὀνομάτων, οἱ γονεῖς σας, οἱ θεομοὶ σας, τὰ μεγάλα σας ἀδελφία καὶ ὅχι γιὰ σᾶς, ποῦ εἶσθε κάτω ἀπὸ 18 καὶ 20 χρονῶν.

Ἄς εἶναι βέλτιστα οἱ «Καμιά δεκαριά ἀγοραστῆς» ποῦ μοῦ γράφουν γιὰ τὸ νέο μου μνηστορήμα, ὅτι ἡ ἀναγγελία του ἔφερε ὄχι σὰ πολλὰς, ὅπως λένε, ἀλλὰ σὰ ὅλους τοῦς φίλους μου. Ἀλλὰ καθὲς κανὼν, ἔχει τὰς ἐπιλογεῖς του, καὶ ἂν γινῆται, ἐπιμετρητικὸν, διαμαρτυρηθῆσαν γιὰ τὰ ἀκατάστατα καὶ τὰ κανόνια, ποῦ τὰ θεωροῦν ἀναρχογενεῖς, δὲν ἐπιτρέπεται ἵσως τὸ ἕξο: «Ὅτι ὅσο ἰσχυρὸν ἀνεπαισθητοῦ ἀδελφίους, τὰ σταθία καὶ τὰ κανόνια μᾶς χρεωστῆται καὶ ὅταν ἀκόμα ἐλευθερωθῶσιν ὅλοι, πᾶσι θὰ μᾶς χρεωστῆται γιὰ τῆν διατήρησιν τῆς ἐλευθερίας. Κι' ἐν ἄλλο ποῦ ἀπὸ τὸν κόσμο, οὔτε ὁ στρατός, οὔτε ὁ πόλεμος. Τὸ σοσιαλιστικὸν καθεστὸς ποῦ ὑπερβαίνει οἱ νεωτερισταὶ, αὐτὰ δὲν θὰ τὰ καταργήσῃ. Ἀκόμα καὶ οἱ Μπλοκιστικοί, βλέπετε, μὲ τῆν ἐπιμνηστικὴν προσηγορίαν νὰ ἐπιδηλοῦσιν.

Ὁ ἑπομένως τῆς Φέβρουαρίου μου χράζει: «Εἶδα τὰ Νέα τοῦ 1921 καὶ φαντάζεσθαι πᾶσα χάρμα. Ὁ νέος σου τόμος θὰ εἶναι καλύτερος καὶ ἀπὸ τὸ φρενὸν, γιατί τῶρα πᾶσι ἔχει πλεον ἐπιμνηστικὴ καὶ εὐφραίνονται ἡ ἀδελφίαι διαφῶν καὶ εἶναι ὀραυτικῆς ἡ ἀδελφίαι Πατριδοῦ καὶ γιατί ὁ ἀδελφός Ἐπιλογεῖς καὶ ἀπὸ τὸν τίτλο του μῆνος φαίνεται πᾶσι ὀραυτικὸν θὰ εἶναι. Αὐτὰ τῶν ἐπιμνηστικῶν ὡς ἕνα ἔργον τοῦ μοῦ γιὰ τὸν Νέον τοῦ 1921. Καὶ περιορίζεται ἡ αὐτῆ, γιατί ἄλλοιότικα, ἢ δὴ τῆν «Ἀλληλεγγύη», θὰ διαβάσωσιν τὰ ἴδια καὶ τὰ ἴδια. Ἐλαβὰ καὶ ἕνα μὴ ἐγκυκλίαν τῆς «Διαπλάσεως» ἐπιμνηστικῆς πρὸς βιβλίον τῶν παιδῶν. Ἡ ἑπιμνηστικὴ ἀπὸ τὸν τίτλο του κῆσμου, ποῦ εἶναι ὀραυτικὸν καὶ ἔρημα ἔξ αἰτίας τῶν πολέμων. Μεταφῶ τῶν ἄλλων, καταρτίσει καὶ σὺλλογῆς Γραμματοσῆμων ποῦ τίς πωλεῖ πρὸς ὄφελος τῶν μικρῶν πρωτατευόμενων τῆς Κωνσταντινουπόλεως πρὸς ὄφελος ἔχουν γραμματοσῆμων καὶ... φιλανθρωπία, ποῦ τίς σταλοῦν τὰ διπλᾶ τοῦς, τὰ ἀγρῶσιν, ὅσοι ἡμποροῦσιν τελοῦσά τῶν. Ἄν θέτετε τόρα καὶ σὺς νὰ συντελέσετε ἐπὶ τὰ ἔργα τῆς ἑπιμνηστικῆς, ἡμποροῦτε νὰ τῆς σταλεῖτε ἕνα φακέλλον συστημένο ὅσα γραμματοσῆμων διαβάτε, μὲ τῆν ἐπιμνηστικὴν: «A Union Internationale de Secours aux Enfants, rue Massot, 4, Genève (Suisse). Ἡ Φοιτητικὴ ἀναγνωρίζῃ τῆν παρατήρησιν αὐτῆς ἐκαμῶν ὁ Γαλλικός Ὀμιλῶν γιὰ τὰ «Γραμματικά» τῆς «Γιὰτὶ ἕνα λέμε Ἀγύπτου» — μοῦ γράφει, — καὶ μάλιστα ἐπὶ τῆν ἑλληνικὴν ἐπιμνηστικὴν τῆς Ἀγύπτου τοῦ ἡλίου, τῶν ὑπομαρτυρῶν καὶ τῶν ἐπιφανῶν βαμπατιστικῶν, ὅπως εἶναι ἢ Ἄνω Ἀγύπτου καὶ ὅπως τόσο ὄμορφα τῆν περιήγησιν ὁ Νεῖλος ἐνὸς ὁ διέξῃ μου περιήγησιν ἔχουν τὰ χαρακτηριστικὰ τῶν λέμενων τῆς Ἀγύπτου καὶ ἰδιαιτέρως τοῦ Πόρτ-Σαῖν. Παλὸ σισαῖ, Ἀλλὰ καὶ τὸ Πόρτ-Σαῖν, λέω ἐπίσης, Ἀγύπτου εἶναι καὶ ἕνα γράφῃ κανεῖς ἀπὸ τὸ Πόρτ-Σαῖν, ἡμποροῦ ἑξαιρετῶσιν νὰ τῆν ἐγγράφωσιν ἀπὸ τῆν Ἀγύπτου.

Ἐλαβὰ τὰ τετράδια, Μορτυτικῆς Βραδείας, καὶ τὰ διδύκασα. Ἐνοῦσὶ τῆ στυλογραφίαν σου δὲ ἕνα μέρος διασκεδάσεις ἐκὸν χαμακῶσιν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ πολυκαταγρημένου Παιδαγωγῆ. Ἀλλὰ ποῦσαι νὰ κλέψῃ ὑπόμνησιν καὶ... ἐξοφῶσιν τὸ καλοκαίρι ποῦ θὰ ἐξαγορεύσῃ! Καὶ ποῦ εἶσαι; Γράφε μου ἐπιμνηστικῶν νὰ μοῦ τὰ λέει καὶ νὰ ἐσπᾶν.

Τὸ Λιότιον Τριαντάφυλλο, εἶχε τις προάλλες τὰ γενέθλια του — νὰ τὰ χαρίζωσιν! — Ὅταν λοιπὸν ὁ μπαμπᾶς του τὸ ῥωτήσῃ εἰ δὲ οὐ θέλει, τὸ ἀποκρίθησιν: «Τὶ ἄλλο; νὰ μοῦ ἀνανεώσῃς τῆ συνδρομὴν μου ἐπὶ τῆς Διαπλάσεως. Μπᾶ! ἀπόρησε (τῆκα) ὁ μπαμπᾶς μου, γιὰτὶ καὶ θεομοὶ ἀκόμα Διαπλάσις. Καὶ τὸ Λιότιον Τριαντάφυλλο: «Ἄ, καλὰ! τότε γιατί ἐσὺ τόσους φορὰς μὲ ἔχτες παλιὸς τόμος καὶ διαβάσεις, ποῦ εἶσαι πολὺ κιο μεγαλύτερος ἀπὸ 18 χρονῶν;» Τῆ ὑπερῆσιν τῆ φανταστικῆς: «Ὁ μπαμπᾶς ἐπιλήρωσε τῆ συνδρομῆν μου ἄλλο δὲν ἤθελε καὶ αὐτὸς! Καὶ τοῦ χρόνου λοιπὸν. Ἡεῖς, ἐγκάρδια συλλυπητήρια γιὰ τὸ θάνατον τοῦ καλοῦ σου πατέρα! Ναι, σὰς ἔφησε ἕνα τιμημένο ὄνομα, ποῦ σὺς ἔχετε χρεὸς νὰ τ

νη, *Ανδρικός, *Ελπίς του *Εθνους και Σκουριγγίς.— Εξέλιξα τὰς παραγγελίας των και τούς συχριστῶ δλους γὰ τὰ καλὰ των λόγια.
 *Όσο γὰ τὸ πρῶτο γράμμα τῆς Σκουριγγίς ἄβρας, τὴν βεβαίω πῶς μ' ἐνθουσίασεν. Ἐπίσης καὶ τοῦ Βέν-
 *Σίωρ, πῶς εἶχε νὰ μοῦ γράψῃ τόσο
 κερὶ καὶ σήμερα με ἀπ' ἐπιμύονοι.
 *Ἀλλὰ τὸ Καλαματιανὸν Δουλοῦδι,
 πῶς ἀπαρτοῦνται πῶς δὲν τοῦ ἀπαντῶ
 συγχα, πῶς νὰ τὸ ἐκνεποήσῃ; Καὶ
 σήμερα ἔπιστα τὸ ὄρατο του γρά μαι,
 δευτὰ δὲν ὑπῆρχε πῶς χῶρος παρά γι'
 αὐτὰ τὰ λίγα λόγια.

ΔΙΑ ΤΗΝ Ε. Σ. Σ.

Ἀδελφὴν τὴν ἐβδομάδα ἔλαβα τὰ
 ἔξῃ: «Τοῖα σπῆτὰ τοῦ Ἐθαγγελίου»
 — «Στὸν τάφο τοῦ Μενεζουάνου»
 κτ. — «Ἄγριο ὄνειρον» — «Ὁ μετα-
 ξουδὸν ἄνθρωπος» — «Στὸ ἄντροχ σουλ-
 κιν» — «Ἡ παραβία» — «Ὁ μὲ-
 τῆς» — «Σκέψεις» — «Τὰ πηδῆματα
 τοῦ παιδι» (Αὐτὰ ἐστάλησαν πρὶν
 ἀπὸ τὴν δέλωσὴ μου).

Κρατικὴ τῆς προηγουμένης
 Σελίδος: «Οἱ δύο ἀνοδοῖς». Τὸ
 σὸνέτιο αὐτὸ, — γαίτι σὸ πρῶτοτυπο
 ἐστὶν σὸνέτιο, — ἔχει μεταφρασθῆ
 πολλὰς φορές. Ἡ μεταφραστὴς τοῦ
 *Ἀρη, ὅτι καὶ ἀσκατὰ καλῆ, δὲν εἶ-
 ναι ἡ καλὴ ἔκδοσις. Τὴν ἔβραλα δμως
 γὰ τὸ ποιῆμα, πῶς παραγματικῶς
 εἶναι θαυμάσιο! — Γιὰ τὰλλα ποι-
 μάτια, πρῶτόντοι δια ἐκτὸς ἐξῆς.
 δευτὴ δὲν ἔχω τόπο νὰ ἐπιταθῶ,
 ἄνω γενικῶς πῶς εἶναι καλὰ, ὄχι ὅ-
 μως καὶ ἔκτακτα. Ἐκτακτο εἶναι
 μόνον τὸ θέμα τῆς *Πόλις καὶ τὸ
 ἀσκατὸ γράμμα τῆς Κυθέρειας.
 Γιὰ τὰ ποιήματα τῆς Μελλοδρα-
 τῆς τὰ εἶπαίμι.

Ἐπαναλαμβάνω τὴ δέλωσὴ μου δεῖ
 νὰ κομμάτια γὰ τὴ Σελίδα δὲν εἶναι
 δεκτὰ παρά μετὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου.

ΕΓΚΡΙΣΙΣ ΨΕΥΔΩΝΙΜΩΝ

(Ὅδὴν ψευδῶνιμον ἐγκρίσεται ἡ ἂ
 κενόδοσι, ἂν δὲν συνοδοῦται ἀπὸ τοῦ
 δικαιοδοῦτος, ὁρ. 2. Τὰ ἐγκρινόμενα ἂ
 ἀνεκρινόμενα ἰσχύουν μέχρι τῆς 30 Νο-
 εμβρίου 1920. Ὅσα συνοδοῦνται ἀπὸ
 ἂ ἀνήκουν εἰς ἀνόμιμα, καὶ δεῖ ἀπὸ Κ
 εἰς κορτίσται).

Νέα Ψευδῶνιμα: Φοδία, κ.
 Ἐλληνικὴ Νίκη, κ. Κόλπος Ἀττα-
 λείας, ἂ. (BK). Ἐνδοξος Ἐλλάς, ἂ.

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Διὰ 1 ἔτος 8 τὸ πολὺ ἀποδοῖς λεπτὰ 50
 διὰ τὸς κεραικῶν 10 λεπτῶ ἡ λέξις.
 ἂ ἂ ἐπιπύριμον νὰ ἀναλλάξῃται:
 ἡ Μαριχὴ Σελίγη κὲ Μαγ. Σελίγη.
 Μεσογ. Ἀκτὴν, Σουλ. Καρμῆ. —
 ἡ Ἐλπίς τοῦ Ἐθνους με Μεσογ.
 Ἀκτὴν, Φοβόντων, Σεπταμ. Ἀόρδαν.
 ὅ Ἐνδοξος Δουλοῦδας με Γιὰ τὴ
 Δουλοῦδα, Ὑψηλ. Δουλοῦδα, Γιου-
 τοῦ.

Ἡ Διαπλάσις ἀσκατῆται τὸς
 φίλους τῆς Σφαιροτροπ. Κρανίδι-
 κων (βραβεῖον ἐστειλῆ) Ἀλέων Μοσχ.
 (βεβαίως, γὰ τὸ ψευδῶνιμο πληροῦνον
 2 ὁρ.) Καλλιόπη Γ. Πα. (Ἐλαβεῖ-
 χαριστῶ καὶ περιμένει.) Νεαρό Ἡ-
 σπεριωτάμι (εὐχαριστῶ γὰ τὰ καλὰ
 λόγια ἂλλ' αὐτὸ πῶς γυροῖται, δευτε-
 ρῶς δὲν γίνεται.) Βασιλέα τοῦ Γέλω-
 τος (δεκτὰ) Κοσμογὰ τῆς Δόξης
 (χαίρω πῶς ἔγεινες κατὰ κὲ εὐχαριστῶ
 γὰ ὅσα γράψῃς ἐπίσης καὶ ὁ κ. Β.)
 Ἀγαθὸν Ἐξωνάκι (παρακέρη πῶ

τὸ ποιηματάκι σου καὶ ὄχι τόσο ἐπι-
 τυχημένο στίχο ἀργότερα τίποτε ἂλλο)
 Μελαγγ. Ἀρτίδα (ὄχι, γὰ ἔσπερὴ δὲν
 ἔχω τόπο) Σ. Δῆμ. (εἰ δὲς! ἂν τὰ
 καταργῶσαι αὐτὰ, οἱ φίλοι μου θὰ ἔκα-
 νον ἐπαναστάση 1 μ' αὐτὰ εἶναι τὸ κυ-
 ριῶτερο θέλητρο τοῦ φύλλου) Πανελ-
 ληνικὸν Ἐλαῖδα (ἔχει καλῶς, τὸ δευ-
 τερο) Νηρηῆτα τοῦ Ἐθρῆκου (τὰ ἔλα-
 βα) Μαριχὸν Τσομπανόπουλο Ἀἰδα
 Ἀολεμῖνον κτλ. κτλ.

Μικρὴ Ζέζαν, Ναυτοπούλο τῆς
 Ἐθρῆκου, Σάββαν Κ. Α. (ἔλαβα, εὐ-
 χαριστῶ)
 Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν
 16ην Νοεμβρίου, θάπαντῆσω εἰς τὰ
 προσέξι.

ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΗΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

Τῆς Α' Περίοδου (1879-1893)
 ἀπὸ τοῦ ἐκδοθέντος 24 τόμοις
 ὑπάρχοντι ὅκωμῃ μόνον οἱ ἔ-
 ξῆς ἀκτῶ: 5ος, 7ος, 12ος, 14ος,
 18ος, 19ος, 20ος, καὶ 21ος. Ἐ-
 κκατος τόμος δραχ. 5, ταχυδρο-
 μικῶς δὲ ἀκουτελλόμενος δραχ.
 5,80 διὰ τὸ Ἐσωτερικόν καὶ
 δε. 6,60 διὰ τὸ Ἐξωτερικόν.

Τῆς Β' Περίοδου (1894-1919)
 ὑπάρχοντι ὅλοι οἱ ἐκδοθέντες τό-
 μοι, 26 ἐν ὅρ. — Ἐκκατος τόμος
 ἀσκατος δε. 15 καὶ οὐμμένος δε.
 17. Ταχυδρομικὴ τέλη ἐκάστου
 τόμου προσθετέα εἰς τὰς αὐὰ τι-
 μῆς: Διὰ τὸ Ἐσωτερικόν λεπτὰ
 50 ὁ ἀσκατος καὶ δε. 1,50 ὁ οὐμ-
 μένος, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικόν δε.
 1,50 εἰς ἀσκατος εἰς οὐμμένον.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

[Συνέχεια τοῦ 191ου Διαγωνισμοῦ
 ἄσων Σφαιροτροπῶν — Νοεμβρίου Δι
 ἄσων δεκτὰ μέχρι τῆς 31ης Ἰανουαρίου
 ἂλλ' καὶ ἄσων τῆς προδοῦσας ταῦτις
 ἂσων δὲν θὰ ἔχουν ἀσκατὴν δημοσι-
 οῦσῆ. ἄσων καὶ τῶν προηγουμένων φύλ-
 λαδίων].

- 708. Λεξιγράφος
 Θὰ πῆρῃς ἄνα γράμμα,
 Κατόπι ἕνα ἄγγελο.
 Κί' ἀπὸ αὐτὸ τὸ κρῆμα
 Θὰ δῆλ' κατὶ ἄσπετο.
 Συγχρόνον ἡμερόνος.
 Ὁ τίτλος του καὶ μόνος!
 Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Μικροῦ Δουλοῦ
 709. Σουλβαδόγραφος
 Ἄνευνομία κητεία.
 Μ' ἀρχαῖο δὲν ἂν ἐνοσῆ,
 Γυναίκα τῆς Ἁγίας Γραφῆς
 ὅς σχηματιστὴ παραυδῆς.
 Ἐστὴν ὑπὸ τῆς Κορμῆ. Φεροπούλας
 710. Μεταγραμματισμός
 Εἶμαι νησὶ ἀπ' τὰ γνωστὰ.
 Μ' ἀλλάξῃ, τὸ κεφάλι;
 Ἄπ' τὰ μυστήρια τὰ ἔπτα
 Τὸ ἐνα θὰ παραβῆλ.
 Ἐστὴν ὑπὸ τῆς Αἰκυλλίας Χορῶ
 711. Ἀρμῶδες Δίνιγμα
 Πρῶτῶνος κῆρνος,
 Κόκκινα μνήστια,
 Μαῦροι ἀραπάδες
 Κοιμῶνται μετὰ
 Ἐστὴν ὑπὸ τῆς Φαλιμῆς Ἀσπας
 712. Πιραμῆς
 + Οἱ σταυρ. καλῆς τ. Γαλλίας.
 * + * = Ἄρχ. Θεός.
 ** + ** = Πάτον.
 *** + *** = Ποιητῆς λατίνος.
 **** + **** = Ἄρχιεὺς ἱατρῶς.
 Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Πάλλω

713. Μαριχὴ Ἐλῆδρ ἄνευ εἰκόνας.
 — Νίνα, Κώστα, Φίλιππε, Μαρία 1
 Ἐλῆδρ: νὰ σὰς δώσω ἀπὸ λίγο.
 — Τί;
 — Ἄπ' αὐτὸ πῶς ἔλτα.
 Ἐστὴν ὑπὸ Γεωρ. Α. Πετοῦση

714. Ἀλγεβρικὸν Παίγνιον
 (3-α) + 1 = ;
 Θὰ διαδοσθῆ μία λέξις.
 Ἰδέα τοῦ Ἠλλου.

715. Ποικίλη Ἀκροστιχίς
 Τὸ πρῶτον λέξων, τὸ δευτερόν τῆς δευ-
 τεράς, τὸ τρίτον τῆς τρίτης, καὶ οὕτω
 καθεξῆς, σχηματίζον ὑγρὰν ἔκτασιν.
 1. Ἀπόστολος 2. Νῆσος 3. τὸ Ἀγίαι-
 ου. 3. Κράτος τῆς Εὐρώπης 4. Πόλις
 τῆς Πελοποννήσου 5. Πόλις τῆς Ἰτα-
 λίας 6. Ἀρχαῖος θεός 7. Ἀρχαῖα θεά.
 Ἐστὴν ὑπὸ τῆς Ἀσπας.

716. Φωνηεντόπικον
 πρὸς πλ. μ. ὄδιν
 Ἐστὴν ὑπὸ Γεωρ. τοῦ Παριζιάνου
 717. Γέφυρος

Τ Τ ὦ ὦ
 Φαί! Τ γέτα Τ ὦ ὦ δά!
 Τ Τ ὦ ὦ
 Τ

Ἐστὴν ὑπὸ τῆς Νόμφης τοῦ Ὀλόμω

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευμ. Ἀσκήσ. τοῦ φύλλου 97
 580. Κωμικός (κῶμος, Κῶσι) — 581. Σά-
 σα — 582. Θῆρα — 583. Πλο-
 σα — 584. Κατάνη.
 585. Α Κ Α Ρ Ι 586-587. 1. Χόμα,
 Α Γ Α Π Η κόμα, κῶμος, κῆρος,
 Θ Ε Α Ν Θ ἄσος, ἄσος, ἄσος,
 Ζ Η Γ Ο Σ ἡ ἴσος. 2. Ἐξῆς
 Η Α Ι Ο Σ λέξις ἄσος, ἄσος,
 ἄσος, ἄσος, φῶσις — 588. Νῆσος
 ἄσος ἄσος ἄσος ἄσος ἄσος
 (Ἡ ἀνάσπας κατὰ διαδοχῆς, εἰτα ἐκ
 τῶν ἄσων ἀσκατῆς: εἰτα κ' εἰτα τὴν κῶ-
 δεσί). — 589. ΒΟΛΩΣ (Βόλας, Ὀρος,
 Ἄσος, Ὀρδῆος, Σενός) — 590. Οὐστῆς.
 εἰτα κ' εἰτα ἄσος — Βαδῆσις ἀπὸς τὸ
 κῆμα — 591. Ζ ἡν ἀπὸ μ ἄσος ε ἴτα
 (ἡν ἔσ τι μ ἄσος ἔσ δε.)

Ἀπὸ 1ης Δεκεμβρίου
 Εἰς τὴν Διπλάσιον τῶν
 Παιδῶν, θάρχτιον
 "Ο ΜΙΚΡΟΣ ΕΒΕΛΟΝΤΗΣ,"
 θουράσιον μυθιστόρημα τοῦ
 Daurit, κατὰ μετάφρασιν τοῦ
 κ. ΓΡ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΥ.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ
 Διὰ 1 ἔτος 10 τὸ πολὺ λέξις με ἄλλῃ
 ἀσκατῆ δε. 2 (ὁ ἐκδοτός ἔτος) ἰβραῦν
 τῶν 10 λέξ. 20 λέξ. ἡ λέξις, με κατὰ δε
 ἀσκατῆ λεπ. 30 καὶ με κεραικῆ λεπ. 40
 Ὁ κεραικῆς στίχος δε. 11
 (Κ — 487)

Ἀναλλάσσω καρποτάλ. Δίσις: Θρα-
 σούβουλον Βογιατῆδην, ὁδὸς Τουλ-
 κῆνοῦ 3-Β, Ἀθῆναι.
 (Κ — 488)

ΦΥΛΑΘΟΓΙΚΗ ΣΥΝΤΡΟΦΙΑ
 «ΑΝΘΩΝΑΣ»
 Ὅσοι νέοι φιλολογῶν καὶ συμπι-
 οῦν τὸν ἀγῶνα μαρὰς ἔθρον — ἂν
 θέλουν νὰ μῶς βοηθήσουν — τὴν Κυρι-
 ακὴν 29 Νοεμβρίου στῆς 11 τὸ πρῶ-
 σπὴν «Ἀγγλῆ» (μ π ἂ ρ) τοῦ Ζαπτιέου
 νὰ γυμναστοῦμαι.
 Θὰ φέρνομαε στὴν ἀριστέρη μπου-
 τονιέρα μας μῶς μῶς κορδέλλα γὰ
 διακριτικόν.
 (Κ — 428)

Σβέντε. ὅμα ὑπῆρξες μῶνα. ἂ
 Σ τουρογῶς ἔταν καὶ παρὰ ἀπὸ μικρὰ
 ἀρῆστῆτα κορτίσται.

Α. Α. Α. Κινέζος
 (Κ — 420)

Ἰο κ' Ἐ. Ὅσοι, θένομαε ἀλληλογορα-
 φία. Γράψε μου τὴ συσταχί σου.
 Νέλιος

Τὸ πρῶτιστον καθῆκον τοῦ
 καλοῦ συνδρομητοῦ εἶναι
 ἡ ἀναπέσις τῆς συνδρο-
 μῆς του.

ΕΡΓΑ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΥ
 [Μυθιστορήματα, Διηγήματα, Δράματα, Κωμῳδία.]
 Ἀπὸ τὰ ἐκδοθέντα ἔργα τοῦ κ. Ξενοπούλου ὑπάρχοντι
 μόνον τὰκόλουθα, πωλοῦμενα καὶ εἰς τὸ Γραφεῖον μας. Αἱ
 ἐπιδοὶ παρενθέσεως τιμαὶ εἶναι μετὰ τὰ ταχυδρομικὰ. Τὰ ση-
 μειωόμενα ἂν ἀσκατῆσιον πληρωθῶν νὰ ἐξαντληθῶν:
 * ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ, Σειρὰ Γ' (Ἀναθρητῆ κτλ.) Δρ. 4,50 (5.—)
 * ΘΕΑΤΡΟΝ, Τόμος Α' (Φωτεινὴ Σάντη, Στέλλα Βιολάντη Ραχῆ, Πειρασμοί.) 5.—(5,50)
 * ΘΕΑΤΡΟΝ, Τόμος Β' (Ψυχολογία, Χερουβίμη, Πολυλογία, Μονακίβη.) 5.—(5,50)
 * Ο ΚΑΚΟΣ ΔΡΟΜΟΣ κ' ἄλλα διηγήματα. 4,50(5.—)
 * ΣΤΕΛΛΑ ΒΙΟΛΑΝΤΗ (ἡ Ἐρως Ἐσταυρομένη) κ' ἄλλα διηγήματα 4,50(5.—)
 Ο ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΒΡΑΧΟΣ (Ἐκδ. Δευτέρα) 6.—(6,50)
 ΜΗΤΡΥΙΑ (Ἐκδοσις Δευτέρα.) 6.—(6,50)
 ΟΙ ΕΡΩΤΕΥΜΕΝΟΙ κ' ἄλλα διηγήματα 6.—(6,50)
 ΠΕΤΡΟΣ ΣΤΟΝ ΗΛΙΟ κ' ἄλλα διηγήμ. 5.—(5,50)
 * ΦΟΙΤΗΤΑΙ, δράμα. 5.—(5,50)
 * Ο ΠΟΛΕΜΟΣ (1912) Ἀθην. Μυθιστόρημα 7.—(7,50)
 Η ΤΙΜΗ ΤΟΥ ΑΔΕΛΦΟΥ, Τόμος Α' 7.—(7,50)
 Τυπῶσται:
 Η ΤΙΜΗ ΤΟΥ ΑΔΕΛΦΟΥ, Τόμος Β'. — ΤΟ ΖΑΚΥΘΙΝΟ
 ΜΑΝΤΗΛΙ Κ' ἄλλα ΔΕΚΑ ΔΙΑΔΕΧΤΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ.
 — ΘΕΑΤΡΟΝ, Τόμος Β'.